

Интересатно је како људи срчано бране своје ставове кад је лични интерес у питању. Хајка на банке траје већ десетак година, као да су банке направиле све зло овог света. Можда су учествовале, можда неке од банака и јесу чиниле криминалне радње као што је на пример, неумерена производња финансијских деривата које су иницирале крах финансијског тржишта. У последње две године се води жучна полемика да ли је законито и етично приморати банке да клијентима одобре динарски кредит али под условима који су важили пре 7-8 година.

Грађани који су позајмили новац од банака у швајцарским францима су у тренутку узимања кредита лепо израчунали да им се то више исплати него кредит са евро клаузулом. Дугорочне динарске кредите у то време банке уопште нису одобравале. Дакле, грађани су били потпуно слободни да се одлуче да ли ће кредит узети или не, код које ће банке и да ли ће га узети у „швајцарцима“ или еврима. Банке их нису терале да узму кредит већ их је на то наговорило потрошачко друштво и жеља за бољим животом. С друге стране, банке су се задужиле за исту суму код неког другог или прикупиле депозите у истој валути (хеџинг) и тако себе обезбедиле од валутног ризика. Клијент је био задовољан (веселник?) јер се са каквим-таквим примањима уселио у нови стан али се, на жалост, није обезбедио (плата је остала у динарима!). „Веселнику“ се не може ништа приговорити јер свако би желео да достојно, лепше и боље живи. Уз то је ишла рачуница: плаћао би свакако кирију за закуп стана па боље онда да плаћа мало више и одмах има свој стан.

Опет савесни плаћају дугове несавесним - Да ли су банке заиста криве за све?

Пише: Мирослав Нићин
четвртак, 27 октобар 2016 11:02

